

Per Sant Jordi, et llegeixo un conte!

Manà

NARRADOR 1 Fa més de cinc-cents anys, quan les illes Hawaii no havien estat descobertes pel capità Cook, la família d'en Manà es preparava per a una reunió familiar. El gran avi estava a punt d'anunciar una reunió quan va veure que alguna cosa no anava bé.

NARRADOR 2 En Manà va acostar-se a la seva mare i va preguntar-li:

MANÀ—Aloha, mare, per què l'avi vol parlar amb la família aquest vespre?

MARE —L'avi ens vol parlar del que li passa a la gran iaia i del que ens passa a la gent gran de casa. Últimament ens barallem molt

NARRADOR 2 El petit Manà havia parat atenció a tot el que passava i s'havia adonat que a la família hi havia tensió i males paraules.

NARRADOR 1 En arribar al vespre, ja fosc, la família es va reunir al pati, al voltant de la foguera.

El gran avi els va fer seure en cercle, per ordre d'edat: la gran iaia, el gran avi, l'àvia, els oncles, les tietes, el pare i la mare d'en Manà. La canalla voltava per allà en silenci, i de tant en tant miraven el que passava.

GRAN AVI— Bon vespre! Avui som aquí per parlar d'un assumpte que ens està fent patir molt. Abans, però, farem una petita pregària a l'Esperit de la veritat que ens donarà força per parlar amb sinceritat, amor i sense jutjar ni criticar ningú.

NARRADOR 2 Es va fer un silenci absolut quan l'avi es va posar dret. Seguidament, va alçar les mans cap al cel i amb els ulls tancats, va cridar:

GRAN AVI—Oiai, Oiai! Ajuda'ns aquest vespre! Oiai! Dona'ns la força de la pau!

NARRADOR 2 Aleshores va seure i la resta el va seguir.

GRAN AVI —Ara, seria bo que tothom pogués explicar què li està passant i com se sent. Hi esteu d'acord?

Per Sant Jordi, et llegeixo un conte!

NARRADOR 1 Tothom va dir que sí. Fins i tot les criatures de la casa, bocabadades, imitant els grans, assentien amb el cap.

GRAN AVI—Començarà la gran iaia. Explica'ns què et passa.

NARRADOR 2 La velleta va fer un sospir, i amb veu molt fina i tremolosa va dir:

GRAN IAIA—Ai! Fa uns dies que noto que vaig perdent la memòria. El xaman del poblat m'ha dit que això em passa perquè soc molt gran. De vegades m'oblido dels vostres noms, em perdo pels camins quan torno a casa, m'oblido de fer el dinar i de vigilar la petita a la tarda.

MANÀ —I com et fa sentir això, gran iaia?

GRAN IAIA—Tinc por i em sento trista

NARRADOR 2 Va dir mig plorosa, mirant a terra, —I si perdo la memòria del tot i no recordo ni qui soc?

NARRADOR 1 El gran avi li va posar una mà a l'espatlla i amb l'altra li va acaronar la mà.

GRAN AVI—Com veieu, la gran iaia no es troba bé i això em sap molt de greu. A més, no es pot fer càrrec de les seves tasques a casa, i això provoca malentesos i baralles que no m'agraden i m'amoïnen

NARRADOR 1 Després, en ordre, va parlar la resta de la família. Tothom va coincidir que estaven tristos per la malaltia de la gran iaia i que era molt difícil repartir-se les tasques que ella ja no podia fer i, alhora, ajudar-la.

Lavors el gran avi va donar les gràcies per la sinceritat i respecte a tothom. Somrient i amb veu clara i pausada, va començar a fer el ritual del perdó:

GRAN AVI—Junts, en veu alta, demanarem perdó per tot allò que hem fet malament aquests dies.

TOTS JUNTS—Mihi, Mihi, Mihi...

NARRADOR 2 Van cantar, donant-se les mans.

Per Sant Jordi, et llegeixo un conte!

GRAN AVI—Molt bé! I ara que hem netejat els nostres esperits, haurem de procurar tornar a viure en pau i harmonia.

NARRADOR 2 De sobte, mentre el gran avi començava a cantar una altra cançó d'agraïment, el petit Manà va preguntar:

MANÀ —Però, gran avi, quina és la solució al problema?

NARRADOR 1 El gran avi es va quedar astorat. El seu net tenia raó. Era necessari parlar de possibles solucions i prendre decisions; si no, en un temps no massa llarg, tornarien els conflictes. El gran avi, sorprès per la intervenció del seu net, va preguntar-li:

GRAN AVI—I tu com ho resoldries, Manà?

MANÀ—Jo? No ho sé, soc petit, però sí que crec una cosa: que si tothom pensa en moltes idees, quasi tantes com estrelles hi ha avui al cel, podrem trobar una solució!

NARRADOR 2 Llavors la més petita de la casa va dir tota decidida:

NENA —Jo tinc una idea! Crec que si la gran iaia està perdent la memòria, l'hauríem d'anar a buscar, oi?

NARRADOR 1 La família sencera va esclatar en rialles. El riure era tan fort que els veïns van sortir a fora per veure què passava. També la gran iaia plorava de tan riure, mentre la nena els mirava sense entendre de què reien.

GRAN AVI—Això m'ha agradat molt, petita! Gràcies per ajudar-nos! Riure relaxa i és sa. Riure deixa el cap lliure de mals pensaments i net per a moltes idees, com ha dit en Manà. Potser sí que és una gran idea buscar la memòria de la gran iaia

NARRADOR 2 Va dir el gran avi, somrient a la seva neta.

NARRADOR 1 La reunió va continuar i les idees van començar a sorgir. Cada vegada que algú en proposava una, en sortia una altra i d'aquella, una altra i així sense parar. Van caure tantes idees que en Manà va pensar que era com una pluja d'idees. Algunes feien riure, d'altres eren tristes. També n'hi havia d'originals i d'impossibles, però juntes donaven peu a

Per Sant Jordi, et llegeixo un conte!

noves idees millors. La qüestió era donar-ne més i més i més per arribar a l'objectiu: la bona idea.

NARRADOR 2 A mitjanit, quan la lluna ja es trobava ben amunt al cel, la família va trobar la forma d'organitzar les tasques que la gran iaia ja no podia fer i el que era més important, com l'ajudarien a passar la seva malaltia.

NARRADOR 1 Totes les idees havien fet servei aquella nit; fins i tot les que no es podien dur a terme, com la de la petita neta, però que va ser de gran ajuda per relaxar-se i tractar aquell tema difícil d'una forma natural, com ho era també, de normal i natural en la vida, una malaltia.

Tothom va quedar satisfet, i la gran iaia, malgrat la seva tristesa, ja que mai més podria recuperar la memòria, va sentir-se molt i molt estimada.

En Manà estava molt cansat. Havien treballat de valent! Va aixecar el cap, va obrir la boca amb sorpresa i va cridar:

MANÀ—Mireu! Avui tenim pluja d'estrelles! Comença la primavera!

I conte contat, conte acabat!

Pseudònim: Estrella fugaç

Text: Adaptació del conte *Els petits mediadors* de Mariona Garriga.

Enregistraments: Mireia Rey

Muntatge: Carla Sánchez

Coordinació: equip del Centre Obert de Vidreres